

ਪਾਨਿਉਮ - ਬਾਰਾਂ ਨੰਬਰ

ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੋਹਰ-ਖੁਲਾਸੇ

Jeff Pippenger

2025-09-12

ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਾਲੀਵਾਂ ਪਦ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੇ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ 1798, 1989 ਅਤੇ 2023 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲੀ ਗਈ, ਉਹ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਇੱਕ ਛਿਟਕਾਓ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 1798 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਛਿਟਕਾਓ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ 723 ਈਸਾਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੂਰ ਨੇ ਉੱਤਰੀਆਂ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। 1989 ਨੇ 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ 126 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਲੇਵੀਵਿਧਾਨ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 2023 ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। 2,520 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ (126 ਸਾਲ ਅਤੇ 3½ ਦਿਨ—ਜੋ ਸਭ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ), ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ 1798 ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਉਹ ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"ਇਹ ਅਵਸ਼ਕ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਲਈ ਜਗਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ।"
The Great Controversy, 310.

ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਉਹ ਲਿਖਦੀ ਹੈ:

"ਆਪਣੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅੰਕਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਪਰ ਚੇਲੇ ਰੋਮੀ ਜੂਏ ਤੋਂ ਸਮਝਿਕ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਸਾਂ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਸਨ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਮੌਤ ਸਹੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਤਿਆਰ ਪਾਇਆ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਨੂੰ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓਸੇ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅਨੇਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਓਨੀ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੀ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਰ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਛੀਣ ਲੈਣ ਲਈ ਤੱਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਧਾਰ ਲਈ ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਣਤਿਆਰ ਪਾਏਗਾ।" The Great Controversy, 595.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੁਨੇਹਾ 1798 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ

ਲਈ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਝੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜੇ ਸੁਨੇਹੇ 1798, 1989 ਅਤੇ 2023 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਉਹੀ ਸੁਨੇਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਈ।

ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1798 ਵਿੱਚ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਤੋਂ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। 1989 ਵਿੱਚ ਹਿੰਦਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਦਸਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ। 2023 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਹ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਆਯਤ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਕਤਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇਰਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਨਬੀ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਮੇਮਣੇ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:11.

ਇਹ ਆਯਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ 1798 ਦੇ Alien and Sedition Acts ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:11 ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:40 ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ "ਸੱਤਰ" ਵਰ੍ਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਾਬਲ ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੂਰ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਤੂਰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗਾ। ਹੇ ਭੁਲਾਈ ਗਈ ਵੇਸ਼ਿਆ, ਵੀਣਾ ਲੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ; ਮਿੱਠਾ ਰਾਗ ਛੇੜ, ਬਹੁਤ ਗੀਤ ਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਰ ਦੀ ਸੁਧ ਲਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੇਸ਼ਿਆਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਯਸਾਯਾਹ 23:15-17.

1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ "ਸੱਤਰ ਸਾਲ" ਅਤੇ "ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਤੋਂ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਤੱਕ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਮੇਮਣੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਮੇਮਣੇ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਯਾਈ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਅਜਗਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਯਾਈ ਦੀ।

1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦੇ ਘੜੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ

ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਸੰਕਟ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਖੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਝੰਡਾ ਬਣਾਕੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਹਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸਮੂਚਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸਮੂਚਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਦ ਚਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲਖੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚਾਲੀਵੇਂ ਆਯਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਨਿਆਇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦੀ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਪਾ-ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਰਪਾ-ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਵਾਰ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਰੇਖਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਛਿਟਕਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਚਾਲੀਵਾਂ ਪਦ 1798 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਬਿੰਦੂ "ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਹਨ। ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਇੱਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨੂੰ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਪੂਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ।

ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਹੋਈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1856 ਤੱਕ ਜੇਮਸ ਵ੍ਹਾਈਟ ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ। ਉਸੇ ਸਾਲ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਕਦੇ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਈ। "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪੂਰਤੀ 1798 ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲ ਖੋਜੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ "ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਿੱਖਲਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਿੱਖਲਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਹੀ ਸਨ।

1798 "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਸੀ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਣਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਿਲਰ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਹੋਰ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤਦਨੰਤਰਨ ਉਸੇ ਸਾਲ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵੱਲ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸੇ ਸਾਲ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਅਧੂਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1863 ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅੰਦੋਲਨ 1856 ਤੱਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਫ਼ਿਲਾਦੈਲਫ਼ੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਦਲ ਕੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਿਆ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦਬਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਯੁਵਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। 1863 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਿਆ, ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1856 ਵਿੱਚ, ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਨੇ ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਓਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸੀ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਖੋਜ ਸੀ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਲੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ—ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ("ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ") ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, 1863 ਵਿੱਚ, "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਚਾਰਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1863 ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਠੀਕ ਓਥੇ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ—ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਨਾਲ। 1863 ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਮਸਲਾ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਬੰਧਕ ਬਣਾਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੁਲਾਮੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਯਥੋਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ। 1863 ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸ਼ਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰੇਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਫਰਾਈਮ ਐਸਾ ਟੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਐਫਰਾਈਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰਿਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:7-9.

ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੀ ਗਈ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪੈਂਸਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ-ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਯਹੂਦਾਹ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਰਿਆ ਨਾਲ ਗਠਜੋੜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲੇ ਅੱਸੀਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਗਏ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ, ਅੱਸੀਰੀਆਂ ਨੇ ਮਨੱਸੇ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ। 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 1798 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ," ਜੋ 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ, 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਉੱਨੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 1863 ਵਿੱਚ, 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅੱਖਰਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਅਤੇ 1863 ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ੰਨ ਗੁਲਾਮੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਮੁਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। 742 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਦੁਰਾਚਾਰੀ

ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿੰਕਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਹਾਇਰਮ ਐਡਸਨ ਵੱਲੋਂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ 1856 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਐਡਵੈਂਟਵਾਨ ਨੇ 1863 ਦਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣ ਗਏ। 1863 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹਨ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵੀ, ਜੋ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਹਰੀ ਬਗਾਵਤ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਗਾਵਤ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ। 1863 ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ waymark ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ "ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

1863 ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਯਹੋਸ਼ੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਡਾਹ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਪ ਉਚਾਰਿਆ ਜੋ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣਗੇ। 1863 ਵਿੱਚ ਲਾਓਦਿਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ। 1863 ਜੰਗਲ ਦੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1863 ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੱਤਵੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, "ਇੱਕ ਨਿਆਇਤ ਕਲੀਸੀਆ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਲਾਓਦਿਕੀਆ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਪੂਰੀ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਪਹਿਲਾ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸੈਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ "ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਰਬਾਦੀ" ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਆਰੰਭ ਦੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਬਗਾਵਤ, ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। 1863 ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਿਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਖ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੀਲੋਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੂਠੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, "ਅਸੀਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹਾਂ।"

ਅਸੀਂ ਪਾਨਿਯੁਮ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।